

Arrest

nr. 306 024 van 2 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 23 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KALIN *loco* advocaat E. VERSTRAETEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 4 september 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 5 september 2022 om internationale bescherming. Op 24 augustus 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 28 augustus 2023 aan de voogd van verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U, A. D. (...) (°(...)/09/2008), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U bent Pashtou en soennitisch moslim. U bent afkomstig uit het dorp Akhundzadgan, gelegen in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar. Hier woonde u samen met uw ouders, twee broers en twee zussen. U ging naar school tot de vijfde graad en volgde zo'n twee of tweeënhalf jaar les in de moskee. Verder had u ook een cursus Engels gevolgd en werkte u op de velden van uw familie. Ook uw vader was landbouwer.

Een maand voor de machtsovername was u samen met uw vader onderweg naar jullie velden voor de irrigatie ervan. Zo'n 200 tot 250m voor jullie aan de velden kwamen, werden jullie tegengehouden door enkele leden van de taliban. Ze vroegen jullie om een bom aan te nemen en deze te plaatsen naast de controlepost wat verderop. Jullie namen de bom aan, maar gooiden die ergens weg en gingen verder naar de controlepost om te melden wat er van jullie gevraagd werd. De leden van de controlepost gingen nog kijken op de plek waar jullie de taliban tegen het lijf liepen, maar er was niemand meer te zien. Jullie gingen terug naar huis en vertelden wat er gebeurd was.

Twee of drie dagen later vond een operatie van de overheid plaats waarbij enkele talibanstrijders gearresteerd werden in het dorp Ahmadzai van de regio van Dawlatzai. Drie of vier dagen hierna werd in de nacht een brief van de taliban afgeleverd aan jullie huis. Hierin stond dat u en uw vader zich moesten aanmelden in Spin Jumat bij de taliban. Ze beschuldigden jullie ervan spionnen te zijn en achtten jullie verantwoordelijk voor de arrestatie van hun leden. Jullie gingen hier niet op in. Vier of vijf dagen later werd er een tweede brief afgeleverd. Hierin stond dat jullie zouden gedood worden indien jullie zich niet kwamen aanmelden. Na deze tweede brief dook u onder bij uw maternale oom in de regio Families in Jalalabad stad. Uw vader had echter veel verantwoordelijkheden voor uw familie en de velden, waardoor hij zijn leven verder zette. Een week later vielen de taliban uw huis binnen en namen uw vader mee.

Vervolgens gebeurde de machtsovername door de taliban en vond uw familie dat u niet langer veilig was, daar de taliban nu overal aanwezig waren en ze bijgevolg ook naar het huis van uw maternale oom konden komen. Er werd besloten dat u moest vertrekken. Uw oom regelde een smokkelaar en u vertrok vanaf zijn huis. Uw familie voelde zich ook niet meer veilig en verhuisde naar de regio Aghor Bagh in Jalalabad stad. Nadat uw vader ongeveer vijf of vijfenehalf maand vastgehouden werd door de taliban konden de dorpsouderen hem vrij krijgen. Ook had uw vader zijn mentale stabiliteit verloren. Hierdoor herkende hij zijn gezin niet meer en ging zijn neef met hem naar Pakistan voor medische behandeling. Na de vrijlating van uw vader verhuisde uw familie terug naar het dorp in Chaparhar district. Uw vader leeft nu thuis opgesloten.

U verliet Afghanistan een kleine week na de machtsovername en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België, waar u aankwam op 4 september 2022. Onderweg diende u een verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk in op 26 augustus 2022. U wachtte de procedure echter niet af en reisde verder. Hier diende u uw verzoek in op 5 september 2022, als niet-begeleide minderjarige. Na uw vertrek kwamen de taliban nog steeds vragen naar u. Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de taliban daar ze u ervan beschuldigen een spion te zijn voor de overheid nadat enkele van hun leden werden gearresteerd.

Ter staving van uw verzoek legt u de kopieën van volgende documenten voor: uw taskara en de taskara's van uw vader, moeder, broers Ham. (...) en I. (...), zussen K. (...) en Has. (...) en uw oom Z. (...), twee dreigbrieven van de taliban, de eigendomsakte van jullie gronden, een verklaring van de dorpsouderen, twee foto's van uw vader, medische documenten uit Pakistan van uw vader en een brief van uw taalleerkracht in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban, daar ze u ervan beschuldigen een spion te zijn voor de overheid nadat enkele van hun leden werden gearresteerd. Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent echter dat u er niet in slaagt deze vrees aannemelijk te maken doorheen het persoonlijk onderhoud.

Allereerst is het weinig geloofwaardig dat een gewapende groepering als de taliban een bom zomaar aan u en uw vader zouden toevertrouwen. Zo hadden ze misschien enige zeer algemene informatie omtrent u, uw vader en jullie velden, maar kenden ze jullie niet inherent als persoon (CGVS, p.16, 17). U gaf zelf ook nog aan dat zowel u als uw vader deze talibanleden helemaal niet kenden (CGVS, p.17). Gevraagd waarom ze jullie zouden kunnen vertrouwen, gaf u geen enkele toelichting en herhaalde u louter dat de taliban zelf de bom niet konden plaatsen, daar niemand hen daar kende en dit bijgevolg zou opvallen. Dit toont dan ook geenszins aan dat ze jullie persoonlijk zouden kennen en zouden kunnen vertrouwen. Daarenboven had uw familie nooit eerder contact gehad met de taliban, noch met de overheid (CGVS, p.17). Bijgevolg hadden ze geen notie van welk type persoon jullie precies waren, noch hadden jullie enige kennis omtrent bommen. Derhalve hadden ze geen enkele garantie dat jullie deze bom effectief correct zouden plaatsen, en dat jullie inderdaad zouden zwijgen over het hele gebeuren. Er kan immers verwacht worden dat ze jullie enigszins zouden natrekken, wanneer ze jullie zo'n belangrijke taak toevertrouwen. Deze bom moet van groot belang geweest zijn voor de taliban, daar ze een aanval wilden plegen op de controlepost. Dat ze de plaatsing van deze bom bijgevolg overlieten aan een eenvoudige minderjarige en zijn vader, een voor hen onbekende landbouwer, is compleet onaannemelijk.

Zelfs indien bovenstaand gegeven aannemelijk geacht kan worden, quod non, zijn ook uw andere verklaringen omtrent deze situatie en de nasleep ervan weinig geloofwaardig. Zo is het reeds opmerkelijk dat u geen enkel idee heeft welke talibanleden u en uw vader tegen het lijf liepen en u vroegen de bom te plaatsen (CGVS, p.17). Twee van de vier leden zouden immers niet gemaskerd geweest zijn en vonden het dan ook geen probleem hun identiteit bloot te geven. Dat ze zich niet geïntroduceerd zouden hebben of enige informatie omtrent zichzelf zouden verschaft hebben vooraleer ze de vraag stelden om een bom te plaatsen, doet de wenkbrauwen fronsen. Er kan immers verwacht worden dat deze talibanleden enige band van vertrouwen wensten te creëren, zodat jullie zouden ingaan op hun vraag en hun verzoek tot een goed einde zouden brengen. Zeker daar jullie geen enkel idee hadden wie ze waren en bijgevolg van onbekenden een bom zouden aannemen. Uw verklaringen over dit vermeende contact met de taliban zijn derhalve kort en vaag dat de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen problemen met de taliban verder op de helling komt te staan. Verder is het opmerkelijk dat jullie deze bom zouden aangenomen hebben. U verklaarde immers meermaals dat de talibanleden jullie hier geenszins toe dwongen (CGVS, p.17). Jullie kregen louter de uitnodiging van de taliban dit te doen, maar werden niet geïntimideerd, noch bedreigd om dit verplicht te doen. Het blijft dan ook een raadsel waarom jullie deze bom zouden aangenomen hebben, daar uit uw verklaringen naar voren komt dat jullie vriendelijk konden bedanken hiervoor. Deze werkwijze van de taliban is daarbovenop weinig waterdicht, daar jullie bij een weigering op de hoogte waren van hun plan en bijgevolg de overheid hiervan op de hoogte konden brengen. Uw verklaringen omtrent deze situatie overtuigen dan ook niet.

Voorts bemerkt het CGVS dat u allesbehalve eenduidig bent omtrent het al dan niet aannemen van de bom van de taliban en hetgeen u er nadien mee deed. Zo veranderde u telkens maar weer uw verklaringen. Bij de DVZ stelde u dat jullie de bom aannamen en meteen naar de controlepost brachten (Vragenlijst CGVS, p.2). Hierna maakte u een opmerking inzake uw verklaringen bij de DVZ en merkte u via mail op dat jullie de bom weigerden en onmiddellijk naar de controlepost gingen (zie mail voorgd, 17/05/2023). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u tijdens de uiteenzetting van uw asielrelaas dat jullie de bom weigerden, doorstapten en later naar de controlepost gingen (CGVS, p.16). Wat later tijdens uw onderhoud gaf u dan weer aan dat jullie de bom aannamen, maar weggooiden langs de kant van de weg en naar de controlepost gingen (CGVS, p.18). Het gegeven dat u komt aandraven met vier verschillende versies doet ten zeerste verbazen. Dit betreffen immers essentiële elementen inzake uw asielmotieven, waarvan u beweert deze zelf te hebben meegemaakt. Dat u er dan ook niet in slaagde om coherente en aannemelijke verklaringen af te leggen hieromtrent, doet de geloofwaardigheid ervan kelderen.

Ook uw verklaringen omtrent de nasleep van de situatie met de bom kunnen niet overtuigen. Zo is het ten eerste merkwaardig dat jullie de bom zomaar aan de kant gooiden om vervolgens naar de controlepost te gaan (CGVS, p.18). Dit houdt immers enig risico in, zowel voor jullie, als de overheid en de andere burgers. Dat jullie deze niet meenamen naar de controlepost daar de politie anders konden denken dat jullie iets van plan waren, houdt weinig steek (CGVS, p.19). Door de overheid naar een bom verderop te sturen, konden jullie eveneens verantwoordelijk geacht worden. De achteloze houding waarmee jullie deze bom weggegooid zouden hebben, is dan ook weinig aannemelijk. Ten tweede zouden jullie die bom weggegooid hebben en de controlepost ingelicht hebben, maar kwam er geen enkele reactie van de taliban. Jullie werden geenszins benaderd door hen nadat jullie hun verraden zouden hebben en hun plan lieten mislukken. Indien jullie doelbewust tegen hen ingingen, kan echter verwacht worden dat jullie reeds iets van hen zouden horen, waarna jullie op z'n minst enige uitleg dienden te verschaffen. Waar u verklaarde dat de mais en het katoen op de velden hoog stond en de taliban niet zagen naar waar jullie gingen of wat jullie deden (CGVS, p.19), dient opgemerkt te worden dat dit allesbehalve een afdoende verklaring levert. Zelfs indien de taliban op dat moment jullie niet in de gaten hielden, moeten ze ongetwijfeld de dagen hierop volgend gemerkt hebben dat hun bom geenszins tot ontploffing kwam op de plaats, die ze jullie opdroegen. Dat de taliban dit geenszins zouden opgevolgd hebben en jullie hieromtrent niets meer van hen hoorden, komt de geloofwaardigheid van deze situatie niet ten goede. Ten derde verklaarde u dat jullie dit incident gingen melden bij de controlepost, maar heeft u geen enkel idee met wie u daar sprak (CGVS, p.19). Dit betrof nochtans een controlepost vlakbij uw dorp en te meer dichtbij jullie velden. Indien jullie daar met dergelijke markante informatie kwamen aanzetten, is het enerzijds ten zeerste merkwaardig dat jullie slechts met één agent spraken en deze vervolgens zei dat jullie terug naar huis mochten gaan. Er kan immers verwacht worden dat jullie doorverwezen zouden worden en dat jullie in detail informatie dienden te geven, eveneens omtrent de bom en diens locatie. Anderzijds is het vrij onwaarschijnlijk dat jullie geen enkele notie zouden hebben omtrent de identiteit van deze agent(en). Uw verklaringen blijven dan ook zeer vaag en weinig doorleefd wat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid ervan.

Vervolgens zouden uw concrete problemen met de taliban begonnen zijn nadat de overheid enkele talibanleden arresteerde in het dorp Ahmadzai, waarna u en uw vader hiervoor verantwoordelijk werden geacht (CGVS, p.20). Het CGVS bemerkt hieromtrent dat de beschuldigingen van de taliban aan jullie adres echter geen steek houden. Zo valt er geen enkele reden te detecteren waarom de taliban u als spion zouden beschouwen. Het enige wat u aanhaalt is het feit dat u enkele dagen eerder werd aangesproken door hen om een bom te plaatsen bij de controlepost (CGVS, p.21). Omwille van deze ontmoeting zou u bijgevolg als spion bestempeld zijn en informatie doorgegeven hebben aan de overheid. Welke informatie u echter zou kunnen doorgeven, blijft een raadsel. Wanneer de taliban u louter aanspreken voor het plaatsen van een bom en jullie wegen daarna terug scheidden, heeft u immers geen flauw idee naar waar zij zouden gaan of waar de taliban zich enkele dagen later zouden bevinden. Verder kunt u dit ook niet verklaren. U blijft slechts herhalen dat de taliban jullie een paar dagen eerder hadden aangesproken en daarom dachten dat jullie er iets mee te maken hadden (CGVS, p.21), hetgeen allesbehalve een afdoende verklaring is. De verdenkingen dat u een spion zou zijn, slaan ergo nergens op. Ook dient opgemerkt te worden dat indien de taliban deze ontmoeting dermate ernstig vonden, kan verwacht worden dat ze u hiervoor reeds benaderd of gestraft zouden hebben. Dit blijkt echter niet het geval, daar jullie voor de aanval van de overheid helemaal niets vernamen van de taliban. Dat de taliban deze ontmoeting dan plots dermate ernstig zouden achten, dat ze u er uit het niets van zouden beschuldigen een spion te zijn, is weinig geloofwaardig.

Verder kan er weinig geloof gehecht worden aan de handelingen van uw familie na deze beschuldigingen. Zo zonden de taliban een eerste dreigbrief, waarin stond dat u en uw vader zich moesten aanmelden bij hen, hetgeen jullie negeerden en jullie leven louter verder zetten (CGVS, p.20-21). Deze houding valt echter ten zeerste merkwaardig te noemen. Indien uw familie er bewust voor koos niet in te gaan op de eis van de taliban na beschuldigingen van spionage, kan immers verwacht worden dat er enige maatregelen zouden genomen worden ter bescherming van u, uw vader en uw familie of dat er hier minstens over nagedacht zou worden. U haalde aan dat jullie na de eerste brief niet wisten of het zo ver zou komen dat de taliban jullie effectief zouden aan willen doen (CGVS, p.21). Deze verklaring houdt echter geen steek, daar u zelf aangaf dat de taliban naar het dorp kwamen gericht op zoek naar mensen die verdacht werden van samenwerkingen met de overheid (CGVS, p.9). Deze personen werden bijgevolg meestal uit hun woning gehaald, meegenomen en gedood. Indien dit echter de gangbare praktijk was, liepen u en uw vader wel degelijk een groot risico en is het des te eigenaardiger dat uw familie geen enkele maatregel zou genomen hebben. Zelfs op het moment dat er een tweede brief zou gestuurd geweest zijn door de taliban, bleef uw vader louter zijn leven verder zetten in het dorp zonder enige voorzorgsmaatregelen. Dat hij bij wijze van spreken dan ook zijn eigen graf zou delven, valt weinig aannemelijk te noemen. Bovendien is ook de werkwijze van de taliban weinig geloofwaardig. Zo haalde u zelf aan dat ze personen uit huizen komen meenemen, die verdacht werden van samenwerkingen met de overheid (CGVS, p.9). Dat de taliban enerzijds dan ook de moeite zouden doen om twee brieven te sturen vooraleer over te gaan tot actie, doet bevreemdend aan. Anderzijds gaan de taliban met hun brieven aan hun doel voorbij. Ze stellen jullie op deze manier immers op de hoogte van hun bedreigingen, waardoor jullie stappen kunnen ondernemen om hierop te anticiperen, hetgeen toch

allerminst de bedoeling kan zijn van de taliban. Het is immers naïef van de taliban om te denken dat jullie zich vrijwillig zouden aanbieden bij hen, gezien hun reputatie in uw regio. Het geduld en de goedgelovigheid van de taliban hoe u het voorstelt, kunnen dan ook niet overtuigen.

Overigens zouden de taliban uw vader meegenomen hebben, maar bent u niet in staat om ook meer enige details hierover te vertellen. U komt niet verder dan het feit dat u er zelf niet bij was (CGVS, p.22). Er werd vervolgens gepolst of u hier nooit verdere vragen over stelde of dat uw familie hieromtrent niets vertelde, waarop u louter negatief antwoordde. Dat u echter geen enkele informatie zou hebben omtrent dergelijke ingrijpende en schokkende gebeurtenis, is danig ongeloofwaardig. Dat uw familie u niet op de hoogte zou stellen over wat zich voordeed, is weinig ernstig te noemen. Het betreft immers een element dat u persoonlijk aanbelangt en direct gelinkt is aan de zogenaamde problemen die u zou ervaren hebben en u tot een definitief vertrek uit Afghanistan zouden hebben gebracht. In dit verband kan moeilijk worden ingezien met welke reden uw familie u over dit incident niet verder zou hebben ingelicht. Dat u hier bovendien zelf nooit bij uw familie naar zou hebben gepolst en dus klaarblijkelijk geen verdere interesse zou hebben getoond, mag uiterste verbazing heten. Uw jonge leeftijd biedt hiertoe geen verschoning. Ook van een minderjarige kan verwacht worden dat hij op een geloofwaardige manier zijn gegronde vrees voor vervolging of zijn reëel risico op ernstige schade kan aantonen. Uw ontoereikende verklaringen maken dan ook dat er geen geloof kan worden gehecht aan de ontvoering van uw vader door de taliban.

Daarna zou u kort na de machtsovername vertrokken zijn daar de taliban u toen ook in het huis van uw oom in Jalalabad konden komen zoeken (CGVS, p.24). Het CGVS bemerkt echter dat de taliban na de machtsovername amper nog interesse tonen in uw familie. Zo zouden ze ten eerste uw vader terug vrijgelaten hebben na een tussenkomst van de dorpsouderen (CGVS, p.23). Waarom ze enerzijds uw vader niet gewoon vermoord hadden, zoals ze aangaven in hun dreigbrief blijft een raadsel. Anderzijds lijken ze met deze vrijlating geen problemen meer te hebben met uw vader, hetgeen de geloofwaardigheid van de vermeende problemen ondermijnt. Zeker gezien ze hem verantwoordelijk achtten van de arrestatie van een aantal van hun leden. Ten tweede zouden ze nog geregeld komen vragen zijn naar u in het dorp, maar hadden ze toen u zich in Turkije bevond wel door dat u daar niet meer aanwezig was en gebeurde er verder niets meer (CGVS, p.24). Wat de taliban dan ook nog zouden willen van u of uw familie is onduidelijk. Het feit dat uw vader en andere familieleden immers zonder problemen in het dorp kunnen verblijven, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vermeende vrees. Zeker daar uw familie even in Jalalabad zou verbleven hebben, maar vervolgens gewoon opnieuw in het dorp ging wonen (CGVS, p.24). De vaststelling dringt zich dan ook op dat indien ze het werkelijk op u gemunt zouden hebben, ze reeds alle kansen hadden u te treffen. Te meer dat u na de eerste dreigbrief in uw huis bleef vertoeven en uw leven verder zette, en na de tweede dreigbrief bij uw oom in Jalalabad ging wonen zonder enige problemen. Dit doet danig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de vooropgestelde asielmotieven en vrees.

Het CGVS wijst er ten slotte op dat u in Afghanistan kan rekenen op een ondersteunend familiaal netwerk. Zoals eerder reeds aangehaald wonen uw moeder, vader, uw broers en zussen en paternale oom allen nog in uw geboorteregio in het district Chaparhar in de provincie Nangarhar (CGVS, p 12-13). Ook uw maternale ooms en tantes verblijven nog in het district Chaparhar of de stad Jalalabad. Bijgevolg bent u niet in staat om het vermoeden dat u in uw land van herkomst wel kan terugvallen op een afdoende netwerk te weerleggen.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De taskara's van uw vader, moeder, broers Ham. (...) en I. (...), zussen K. (...) en Has. (...) en oom Z. (...) zouden hoogstens jullie identiteit staven, echter dient opmerkt te worden dat uit bijgevoegde objectieve informatie blijkt dat Afghaanse documenten sowieso weinig bewijswaarde hebben, daar ze makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan. Valse documenten zijn amper te onderscheiden van authentieke. Alsook betreffen dit kopieën, die weinig betrouwbaar zijn gezien ze makkelijk via allerlei knip- en plakwerk te manipuleren zijn. Bovendien legt u geen enkel document voor met betrekking tot uw eigen identiteit. Het is voor het CGVS dan ook gissen naar de familieband met deze personen, waarvan u een taskara voorlegt. Daarnaast leveren deze taskara's geen enkel bewijs inzake uw vermeende problemen met de taliban. Dit geldt evenzeer voor de eigendomsakte van jullie velden in Afghanistan en de brief van de taalleerkrachten in België. Verder legt u de kopieën van twee dreigbrieven voor van de taliban. Van dergelijke handgeschreven brieven die door iedereen kunnen zijn opgemaakt is de authenticiteit niet gegarandeerd. Er kan dan ook geen bewijswaarde aan worden toegekend. Dit geldt evenzeer voor de brief van de dorpsouderen waarin zij uw problemen bevestigen. Dit betreft daarenboven een brief met een gesolliciteerd karakter, waardoor ze weinig objectieve bewijswaarde bezit. Voorts legt u nog twee foto's neer waarop volgens uw verklaringen uw vader afgebeeld staat opgesloten bij u thuis. Er kan van deze foto's echter geenszins afgeleid worden dat de persoon erop afgebeeld effectief uw vader betreft, noch omwille van welke oorzaak hij zich in deze omstandigheden zou bevinden. Ook dient er op gewezen te worden dat aan privé-foto's evenmin enige bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. U slaagt er dan ook niet in om met deze foto's aan te tonen dat uw vader omwille van zijn opsluiting bij de

taliban psychisch niet meer in orde zou zijn en bijgevolg thuis opgesloten dient te worden. Tenslotte legde u nog enkele medische documenten uit Pakistan voor omtrent uw vader. Vooreerst kan het CGVS geenszins met zekerheid stellen dat deze documenten effectief over uw vader gaan. Zo toont u op geen enkele manier uw familieband aan. Alsook betreffen het opnieuw kopieën waarvan zoals supra aangehaald de authenticiteit geenszins gegarandeerd is. Dit klemt des te meer daar twee attesten identiek hetzelfde zijn behalve de datum die bovenaan met een stempel werd aangebracht (zie documenten 12 E en 12 H). Ook vallen zowel op deze twee attesten als op de andere twee attesten van Shafique psychiatric hospital telkens twee verschillende data te lezen (zie documenten 12 E, F, G, H). Onder de handtekening van de arts is telkens een datum uit 2008 of 2009 terug te vinden, terwijl er in het hoofdgeding telkens een stempel werd aangebracht met een datum uit 2021, 2022 of 2023. Dergelijke opmerkelijke tegenstrijdigheden ondermijnen de authenticiteit van deze documenten louter verder. Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat uit deze medische attesten geenszins een concrete diagnose naar voren komt dat desbetreffende persoon psychische moeilijkheden zou kennen, noch waardoor deze veroorzaakt zouden kunnen zijn. De ongeloofwaardigheid van uw vermeende problemen met de taliban kan u met deze documenten dan ook niet veranderen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen

reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easa.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids_situatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.easa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.easa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke

slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt

een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanist_an_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen

naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u de eerste vormende jaren van uw leven in Afghanistan hebt doorgebracht, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien bent u er vijf jaar naar school geweest, volgde u twee jaar les in de moskee, heeft u tot op heden contact onderhouden met uw familie en kunt u bij terugkeer rekenen op een familiaal netwerk. Ook in België heeft u de Afghaanse cultuur onderhouden. Zo spreekt u hier af met Afghaanse vrienden en spelen jullie cricket (CGVS, p.12). Ook maakt u soms een uitstap naar het park bij het centrum. Op school bent u ook bevriend met personen met een andere nationaliteit dan de Afghaanse. Zo probeert u met de Belgen te voetballen, daar ze geen cricket spelen. Ook gaat het u oefenen van uw religie nog steeds goed. U bidt hier en doet 'zeker', u nam deel aan de ramadan en vierde de 'Eid' (CGVS, p.6). Waar taallearkrachten neerpennen dat u een goede werker bent, veel vragen stelt en dat u sociaal en respectvol bent, dient opgemerkt te worden dat een louter ontwikkelde westerse levensstijl en deelname aan de Belgische samenleving, hoewel verdienstelijk, in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling. Daarbij dient te worden beklemtoond dat enige mate van integratie niet per definitie inhoudt dat u in die mate verwesterd zou zijn, dat een terugkeer naar Afghanistan voor u onmogelijk zou zijn. U bent er dan ook niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. Volledigheidshalve maakte u, uw advocaat of voogd geen gewag van 'verwestering' toen de kans zich voortdeed. Indien u werkelijk van mening bent dat u in geval van terugkeer een vrees voor vervolging dient te koesteren omdat u verwesterd zou zijn, of als dusdanig zou gepercipieerd worden, kan worden aangenomen dat u dit asielmotief zelf en op eigen initiatief kenbaar zou maken.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering

van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, A (2) en 33 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van artikel 1 (2) van het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker stelt over zijn problemen te volharden in de verklaringen die hij heeft afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Vervolgens wijst hij op zijn kwetsbaar profiel als minderjarige verzoeker om internationale bescherming die door de taliban als 'verwesterd' zal worden beschouwd en voert hij een omstandig betoog op de risico's die hij daardoor loopt bij een terugkeer naar Afghanistan.

Tot slot voert verzoeker aan dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming en gaat hij uitgebreid in op de veiligheidssituatie en de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden een attest van regelmatige schoolbijwoning van 21 september 2023 (stuk 3), een brief van de coördinatrice en vertegenwoordiger van het OKAN-onderwijsteam van verzoekers school (stuk 4), een brief van verzoekers leerkrachten Frans (stuk 5), een brief van het sociaal-educatief team van verzoekers verblijfcentrum (stuk 6), een attest van verzoekers volleybalclub (stuk 7), een brief van verzoekers vriendin en een fotokopie van haar identiteitskaart (stuk 8), schermabeeldingen van berichten naar verzoekers vriendin op *Instagram* (stuk 9), verschillende foto's van verzoekers leven in België (stuk 10) en een brief van dokter D. A. en een attest van dokter C. M. (stuk 11) als nieuwe stavingstukken gevoegd. In de inventaris der stukken bij het verzoekschrift wordt tevens gerefereerd aan de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) met nrs. 270 813, 278 653 en 286 771 van respectievelijk 31 maart 2022, 12 oktober 2022 en 28 maart 2023 (stukken 12-14) en aan recente algemene landeninformatie over de situatie in Afghanistan (stukken 15-54).

2.2.2. Bij een op 9 oktober 2023 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een brief van zijn voogd als nieuw stavingstuk.

2.2.3. Op 12 maart 2024 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van EUAA van 4 november 2022, aan de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023, aan het rapport "*Afghanistan Security Situation*" van EUAA van augustus 2022, aan de "*Afghanistan Country Focus*" van EASO van januari 2022, aan de "*Afghanistan - Country Focus*" van EUAA van december 2023, aan het rapport "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van EUAA van augustus 2022, aan het "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van EASO van augustus 2020, aan het rapport "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van EUAA van augustus 2022, aan het rapport "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van UNAMA van juni 2023 en aan de COI Focus "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*" van 14 december 2023.

2.2.4. Bij twee op 15 maart 2024 neergelegde aanvullende nota's voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een brief van zijn leerkracht Frans en godsdienst en een fotokopie van haar identiteitskaart (stuk 1), een attest van regelmatige schoolbijwoning van 14 maart 2024 (stuk 2), een brief van zijn leerkracht (stuk 3) en een brief van het sociaal-educatief team van zijn verblijfcentrum (stuk 4) als nieuwe stavingstukken.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 1 (2) van het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepaling geschonden acht.

2.3.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 33 van het Verdrag van Genève en artikel 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.2.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Afghanistan, te vrezen dat hij gedood zal worden door de taliban die hem ervan beschuldigen een spion te zijn voor de overheid nadat enkele van hun leden werden gearresteerd. Twee of drie dagen voor deze arrestaties zouden verzoeker en zijn vader zijn tegengehouden door enkele leden van de taliban die hen vroegen om een bom te plaatsen naast een controlepost. Verzoeker en zijn vader zouden de bom hebben aangenomen, maar deze ergens hebben weggegooid en naar de controlepost zijn gegaan om te melden wat de taliban van hen vroegen.

In zijn verzoekschrift gaat verzoeker tevens uitgebreid in op zijn (vermeende) nood aan internationale bescherming omwille van (een toegeschreven) verwestering.

Daargelaten de vraag of verzoeker kan overtuigen wat betreft zijn vrees voor vervolging omdat hij er door de taliban van zou worden beschuldigd een spion te zijn voor de overheid, kan op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wat zijn verblijf in België betreft de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de *sharia* (*ibid.*, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de door de taliban gehanteerde zeer strikte interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de facto* regering opnieuw het ‘*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: MPVPV) opgericht en gebruikt ze daartoe ook het ‘*Taliban General Directorate of Intelligence*’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (*ibid.*, p. 24).

De taliban, die de *Deobandi*-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden

geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en *madrassa's* over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 94 en 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de *sharia* in het dagelijkse leven die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31, en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder *hidjab*. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze gebeden bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de *sharia* na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afgaanse kleren en het laten groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 24). Er bestaan ook lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie de beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 45-48, en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afgaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 95, geciteerd in de COI Focus "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de *sharia* volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27). In het bijzonder wat betreft "*zina*" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties.

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", 15 juni 2022, in EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers. AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot

september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 27). Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens een professor aan de *American University of Afghanistan* op dat bij het uitspreken van lijfstraffen een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds voorafgegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ‘*ad hoc*’-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze tijdens controles op straat vaststellen dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (*ibid.*, p. 27).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, “*Afghanistan, Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24, en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 98). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma’s met ‘immorele inhoud’ te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “*Afghanistan, Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in het rapport “*Afghanistan targeting of individuals*” van EUAA van augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51, voetnoot 476: TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van *Pashtou*-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale *Pashtou*-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (*ibid.*, p. 53-55). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (*ibid.*, p. 55, voetnoot 514: Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23 en 38).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus, “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*”, 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan*”).

targeting of individuals", augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als 'verwesterd' worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als 'verraders' of 'ongelovigen'.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die "*verwesterd*" zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij is verwesterd, dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van "*zina*" kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd, bijtreden (EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van verwerende partij van 12 maart 2024 doet niet anders besluiten.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaarde dat hij eind september 2008 werd geboren (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 7, map 'DVZ', Fiche 'Mineur Etranger Non Accompagné', en 'verklaring DVZ', vraag nr. 4). Deze verklaring wordt niet betwist, zodat kan worden aangenomen dat verzoeker slechts 12 jaar was toen hij Afghanistan een kleine week na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 verliet (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24, en stuk 7, map 'DVZ', 'verklaring DVZ', vraag nr. 34) en dat hij 13 jaar (bijna 14 jaar) was toen hij op 4 september 2022 in België aankwam. Verzoeker diende op 5 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden. Er werd hem, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen. Sindsdien verblijft hij onafgebroken op het Belgische grondgebied. Hij bevindt zich aldus twee en een half jaar buiten Afghanistan en verblijft momenteel anderhalf jaar in België. Heden is verzoeker 15 jaar.

Uit de door hem bijgebrachte stukken blijkt dat verzoeker zeer regelmatig de lessen bijwoont van de Onthaalklas voor Anderstalige Nieuwkomers (OKAN) in een katholieke school (stukkenbundel verzoeker, stukken 3, 4, 6 en 11, en aanvullende nota verzoeker van 15 maart 2024, stukken 1 en 2). Verzoeker zou gemotiveerd en vastberaden zijn om Frans te leren, waardoor hij heden al goed Frans zou spreken en

klasgenoten en medebewoners van het verblijfcentrum zou helpen bij het aanleren van de leerstof (stukkenbundel verzoeker, stukken 4, 5 en 6, en aanvullende nota verzoeker van 9 oktober 2023, stuk 1). In het verblijfcentrum en bij de dokter zou hij helpen bij de vertaling wanneer de begeleiders en de dokter andere medebewoners die ook *Pashtou* spreken niet goed kunnen verstaan (stukkenbundel verzoeker, stukken 6 en 11, en aanvullende nota verzoeker van 9 oktober 2023, stuk 1). Ook ter terechtzitting blijkt dat hij reeds aardig Frans kan spreken en verstaan. Uit de door hem neergelegde stukken en uit zijn verklaringen blijkt verder dat verzoeker een divers netwerk heeft uitgebouwd (stukkenbundel verzoeker, stukken 8, 9 en 10, en adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Verder blijkt dat hij volleybal speelt in een club waar hij omringd wordt door Belgische jongeren, dat hij regelmatig deelneemt aan de wekelijkse trainingen en dat hij al goed geïntegreerd is binnen deze club (stukkenbundel verzoeker, stuk 7, en aanvullende nota verzoeker van 9 oktober 2023, stuk 1). Hij zou ook voetballen met Belgische jongeren en via het verblijfcentrum ook aan verschillende activiteiten, zoals zwemmen, hebben deelgenomen (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11-12). Voorts wordt verzoeker in de verschillende steunbrieven omschreven als iemand die met personen van alle nationaliteiten overweg kan, die België en de Belgische tradities wil ontdekken om zich zo goed mogelijk te integreren, die vragen stelt over – en zich interesseert in – België (stukkenbundel verzoeker, stuk 5, en aanvullende nota verzoeker van 9 oktober 2023, stuk 1) en die een grote openheid toont wanneer er gedebatteerd wordt over verschillende onderwerpen zoals de gelijkheid tussen mannen en vrouwen, de plaats van de vrouw in de maatschappij en de diverse types van amoureuze relaties (aanvullende nota verzoeker van 15 maart 2024, stuk 1).

Hoewel verzoeker, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, de eerste vormende jaren van zijn leven in Afghanistan heeft doorgebracht en daaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen, heeft hij ondertussen ook al een deel van zijn tienerjaren – een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, aangezien deze als vormende jaren kunnen worden beschouwd – in België (en in Europa) doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, zelfs onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt. Hoewel verzoeker nog maar anderhalf jaar in België verblijft en uit de bijgebrachte documenten als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat hij zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt of totaal vervreemd is van de Afghaanse waarden en normen, is het niet ondenkbaar dat zijn deelname aan de Belgische samenleving via onder meer onderwijs – waarbij hij zich ook één van de landstalen eigen maakt – en zijn vrijetijdsbesteding een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge tiener en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico verhoogt dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen. Er moet hierbij bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt aangereikt en die reeds hoger werd besproken.

Daarbij komt *in casu* dat uit de door verzoeker neergelegde stukken blijkt dat er zorgen zijn over zijn psychische toestand. Zijn dokter stelt dat verzoeker een glimp laat zien van de psychische gezondheidsproblemen die hij heeft (stukkenbundel verzoeker, stuk 11) en het sociaal-educatief team van zijn verblijfcentrum stelt dat verzoeker een jongere is met psychische klachten, die zich afsluit van anderen en zich steeds veeleisender opstelt ten aanzien van de begeleiding, waardoor er een aanvraag is ingediend voor psychologische opvolging. Verzoeker zou momenteel op de wachtlijst voor psychologische hulp staan (stukkenbundel verzoeker, stuk 6, en aanvullende nota verzoeker van 15 maart 2024, stuk 4). Uit de objectieve landeninformatie en zoals bevestigd in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023, blijkt dat in Afghanistan personen met psychische gezondheidsproblemen vaak worden gestigmatiseerd en dat hun aandoening veelal wordt beschouwd als de "*wil van God*". Zulke personen kunnen slachtoffer worden van discriminatie en mishandeling door de Afghaanse gemeenschap en/of hun familie. Teruggekeerde migranten met psychische gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar (EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 102-103). Personen met ernstige psychische gezondheidsproblemen worden in voormelde *Country Guidance* aangeduid als een risicoprofiel. Zij kunnen een gegronde vrees voor vervolging hebben. Niet elke persoon met ernstige psychische gezondheidsproblemen riskeert evenwel vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Volgens de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 moet bij de individuele beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoeker in geval van terugkeer vervolging riskeert immers rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden zoals de aard en de zichtbaarheid van zijn psychische gezondheidsproblemen en de negatieve perceptie van zijn situatie door zijn familie. *In casu* kan niet worden uitgesloten dat de psychische gezondheidsproblemen van verzoeker in enige mate zichtbaar zullen zijn bij terugkeer naar Afghanistan.

Er wordt ten slotte niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Akhundzadgan van het district Chaparhar in de provincie Nangarhar. Verzoeker verklaarde er zijn vader te hebben geholpen op hun velden (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9-10 en 16-17), wat evenmin wordt betwist. Uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies (COI Focus "*Afghanistan. Veiligheids-incidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 23 september 2022, p. 5). Uit de landeninformatie blijkt tevens dat in de provincie Nangarhar, naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen zoals *Tehrik-e taliban Pakistan*, ook *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) zeer sterk aanwezig is en recentelijk ook het Haqqani-netwerk. De sterke aanwezigheid van deze groeperingen in de provincie Nangarhar kan eveneens worden beschouwd als een risicoverhogende factor voor verzoeker. Dit heeft tot gevolg dat hij ook onder de aandacht zou kunnen komen van ISKP, een salafistisch-jihadistische groepering die een afkeer heeft voor alles wat 'westers' is (EUAA, "*Afghanistan: security situation*", augustus 2022, p. 156-162; EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 136-138).

De Raad stipt hierbij aan dat uit deze landeninformatie blijkt dat personen die als 'verwesterd' worden beschouwd het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging daar de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen. Gelet op zijn jonge leeftijd, (de zorgen over) zijn psychische toestand en het gegeven dat hij uit de provincie Nangarhar afkomstig is, meent de Raad dat verzoeker zich in een kwetsbare positie bevindt waar niet kan worden uitgesloten dat hij niet steeds de maturiteit of het inzicht zal hebben om het "*spe*" te spelen en dat hij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban (of van andere groeperingen zoals ISKP) zal komen te staan.

Het gegeven dat verzoeker de vrees voor vervolging omwille van een terugkeer uit Europa in de loop van de administratieve procedure niet concretiseerde, doch slechts voor het eerst concretiseert in het kader van de huidige beroepsprocedure, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. De Raad brengt in herinnering dat verzoeker minderjarig is. Dat een minderjarige dergelijke concrete elementen niet uit eigen beweging aanbrengt, kan hem niet ten kwade worden genomen. Dit geldt eens te meer nu verzoeker op zeer jonge leeftijd België binnenkwam, zodat desgevallend kan worden aangenomen dat hij zich niet bewust is van de specifieke "*westerse*" gedragingen en kenmerken die hij zich eigen heeft gemaakt.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, en meer specifiek verzoekers (erg) jonge leeftijd, (de zorgen over) zijn psychische toestand, zijn verblijf in België en zijn herkomst uit de provincie Nangarhar, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afgaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 (p. 145-149).

2.3.4. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. De voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven, alsook de argumentatie van verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. DENYS	D. DE BRUYN
----------	-------------